

[Landbrugsministeren.]

byrde folketinget med flere lovforslag end allerhøjest nødvendigt, og da de påkrævede ændringer ikke har aktualitet lige med det samme, har jeg besluttet at stille et sådant forslag i bero.

Om landbokommissionen kan jeg i øvrigt oplyse, at kommissionens arbejde fortsættes. Ud over de spørgsmål, som det nu fremsatte lovforslag drejer sig om, har kommissionen været inde på en række andre spørgsmål, der vedrører den nugældende lovgivning om landbrugets struktur. Nævnes kan således de frie jorders stilling, forpagtningsforholdene og spørgsmålene om samdrift af landbrugsejendomme og landbrugsforpligtelsens omfang. Disse og andre spørgsmål vil blive taget op i en forestående møderække i kommissionen. Ligeledes er det tanken i kommissionen at optage en gennemgang og overvejelse af landbrugets finansieringsforhold, herunder statens udlånsvirksomhed. Det er så kommissionens mening at afgive betænkninger, efterhånden som arbejdet på de forskellige områder afsluttes.

Med disse bemærkninger og idet jeg i øvrigt henviser til landbokommissionens betænkning og bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg anbefale dette til det høje folketingets hurtige og velvillige behandling.

Jeg har endvidere den ære for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændringer i vandløbsloven*.

I 1947-48 og 1948-49 havde jeg den ære at være medlem af det folketingsudvalg, som behandlede forslaget til vandløbsloven, og jeg mindes, at vi var mange, der regnede med, at de bestemmelser, vi var med til at gennemføre, var så gode, at vandløbsloven kunne bestå uændret i mange år. Imidlertid har det vist sig, at udviklingen på dette område skrider så hastigt frem, at ændring af visse lovbestemmelser allerede nu vil være ønskelig.

I 1957 har landbrugsministeriet anset det for nødvendigt at nedsætte en kommission vedrørende vandløbenes forurening med spildevand. Dette spørgsmål er imidlertid så kompliceret, og der knytter sig så omfattende økonomiske problemer til løsningen i almindelighed, at det må forudses, at der vil

hengå en rum tid, inden spildevandskommissionen af 1957 kan afslutte sit arbejde.

En enkelt del af spørgsmålet om vandløbenes forurening har dog kunnet udskilles til særskilt behandling, nemlig afledningen af ensilagesaft. Jeg er glad for, at landbrugets faglige organisationer er fuldstændig enige med mig i, at ensilagesaften kan forvolde så omfattende skader i vandløbene, at ingen ansvarlig landmand tør aflede saften direkte til vandløb. Jeg har derfor ment det rigtigt allerede nu at foreslå, at ensilagesaft indføjes i forbudsbestemmelsen i vandløbslovens § 5, stk. 1, i stedet for i § 5, stk. 2. Derved fås en klar afgørelse, medens man efter § 5, stk. 2, må lade afledningens lovlighed uden forud indhentet godkendelse af en vandløbsret bero på et skøn over, hvorvidt afledningen medfører en væsentlig forurening.

Samme synspunkter gør sig gældende med hensyn til afledning af ajle, der er opsamlet i ajlebeholdere, men derimod ikke det lejlighedsvis under regnskyl forekommende afløb fra møddinger, som det vil volde landbruget betydelige driftsmæssige vanskeligheder at hindre.

Endelig foreslås § 5, stk. 1, tydeliggjort med en udtrykkelig omtale af, at midler til bekæmpelse af plantesygdomme, ukrudt og skadedyr samt midler til regulering af plantevækst ikke må tilføres vandløbene. Disse stoffer antages omfattet af den nugældende bestemmelse.

Et andet forhold, som trænger sig på til snarlig løsning ved ændring af vandløbsloven, er spørgsmålet om vedligeholdelsen af de offentlige vandløb. Denne pligt betragtes i dag af landbrugere som en forældet naturalydelse, som bredejerne udfører i samfundets tjeneste. Og selv i de tilfælde, hvor kommunerne varetager selve oprensingsarbejdet, men kræver udgifterne dækket af de vedligeholdelsespligtige lodsejere, må ordningen betegnes som forældet, fordi vandløbene i de sidste årtier i vidt omfang har ændret karakter fra fortrinsvis at tjene landbrugets afvanding til at modtage og bortskaffe spildevand fra fabrikker og samlede bebyggelser. Man kan derfor sige, at lovforslagets hovedbestemmelser er indeholdt i forslag nr. 15 til § 36, hvori foreslås, at det offentlige i alle tilfælde skal overtage